ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

6. MÂSUM , İMAM ZEYNEL ABİDİN (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ



Ondört Mâsum'u Tanıyalım

Yazan: Hüccet'ül İslam Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri: Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Yayınlayan: Ensariyan Yayınları

P.O.Box 37185/187

Kum-İran İslam Cumhuriyeti

Tel: (251) 21744

Birinci Baskı: 1414 Kâmeri - 1993 Miladi

Tiraj: 3000

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بسم اللّه الرّحمن الرّحيم

اَلْحَمْدُ لِلّه رَبِّ الْعالَمينَ وَالصَّلاةُ وَالسَّلامُ عَلي خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الَّذينَ اَذْهَبَ اللّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ
وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

Ihlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ **M. Cevad İSLAMİ**

DOĞUMU:

Ikinci halife Ömer devrinde, İran müslümanlar eliyle feth edildiğinde, Yezd-i Gerd'in kızlarını Medine'ye götürdüler.

Herkes, Medine Mescid'inde toplanarak Ömer'in ne emir vereceğini görmek istiyordu. Halife onları satmak istediyse de Ali (a.s) bu işi engelleyerek Ömer'e şöyle dedi: "Kızları serbest bırak, kimle isterlerse evlensinler."

Kızlardan biri Hüseyin bin Ali (a.s)ı, öteki İmam Hasan-ı Mücteba (a.s)'ı seçtiler. Ali(a.s) Hz. Hüseyin'e şöyle buyurdu: "Bu kadına iyi bak. Çünkü ondan, Allah'ın yeryüzündeki en iyi varlığı ve tüm imamların babası olan bir İmam dünya'ya gelecektir."

Kısa bir süre sonra Ali bin Hüseyin'in vücudunun güneşi hicri 38.yılın Şaban ayının 5'i perşembe günü, Medine'de doğdu. Adı Ali, sonraları, lakabı Zeyn-el Abidin[1] ve Seccad[2] oldu.

---

1 - İbadet edenlerin ziyneti.

2 - Çok secde eden kimse.

HZ. ZEYNEL ABİDİN'İN AHLÂKİ ÖZELLİKLERİ:

1- TAKVASI:

O Hazret'in özelliklerinden biri, takvası idi.

İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Ali bin Hüseyin, Beni Haşim oğullarından, hareket ve tavırlarında Ali (a.s)'a ençok benzeyen kimse idi."

Hz. Zeyn-el Abidin (a.s)'ın oğlu olan İmam Muhammed Bakır (a.s) şöyle buyuruyor: "Bir gün babamın huzuruna vadığımda Allah'a ibadet ile meşgul olduğunu ve yüzünün renginin sararmış, gözleri ağlamaktan kızarmış, ayakları çok secde ve ibadet etmekten çatlayıp yaralanmış olduğunu gördüm. Şöyle arzettim; "sevgili babacığım, niçin ibadet ederken kendinden geçiyor, kendine zahmet ve eziyet veriyorsun?" Babam ağlayarak şöyle buyurdu: "Oğlum!Allah'a nekadar ibadet edersem edeyim, yine de ceddin Ali bin Ebu Talib'in ibadetlerinin yanında azdır."

Tavus Yemani şöyle der: "O Hazret'i, Kabe'de secde halinde iken şöyle söylediğini duydum: "Allah'ım! Senin kulun, senin evin de, sana muhtaç bir halde, senin rahmetini, ihsanını ve cömertliğini dilenmektedir."

2- HAYATA VE HALKI EĞİTMEĞE VERDİĞİ ÖNEM:

İmam Zeyn-el Abidin (a.s.) tıpkı ceddi gibi, tarla ve hurmalıklarda çalışırdı. Her hurma ağacının yanında iki rekat namaz kılar ve namaz vakitlerinde Allah'tan başkasına nazar ve dikkat edemeyecek kadar, kendinden geçerdi.

20 kez hacc için yaya olarak Mekke'ye gitti. Halkı Kuran'ın çekici nağmesiyle aydınlatıyor ve onları irşad ediyordu.

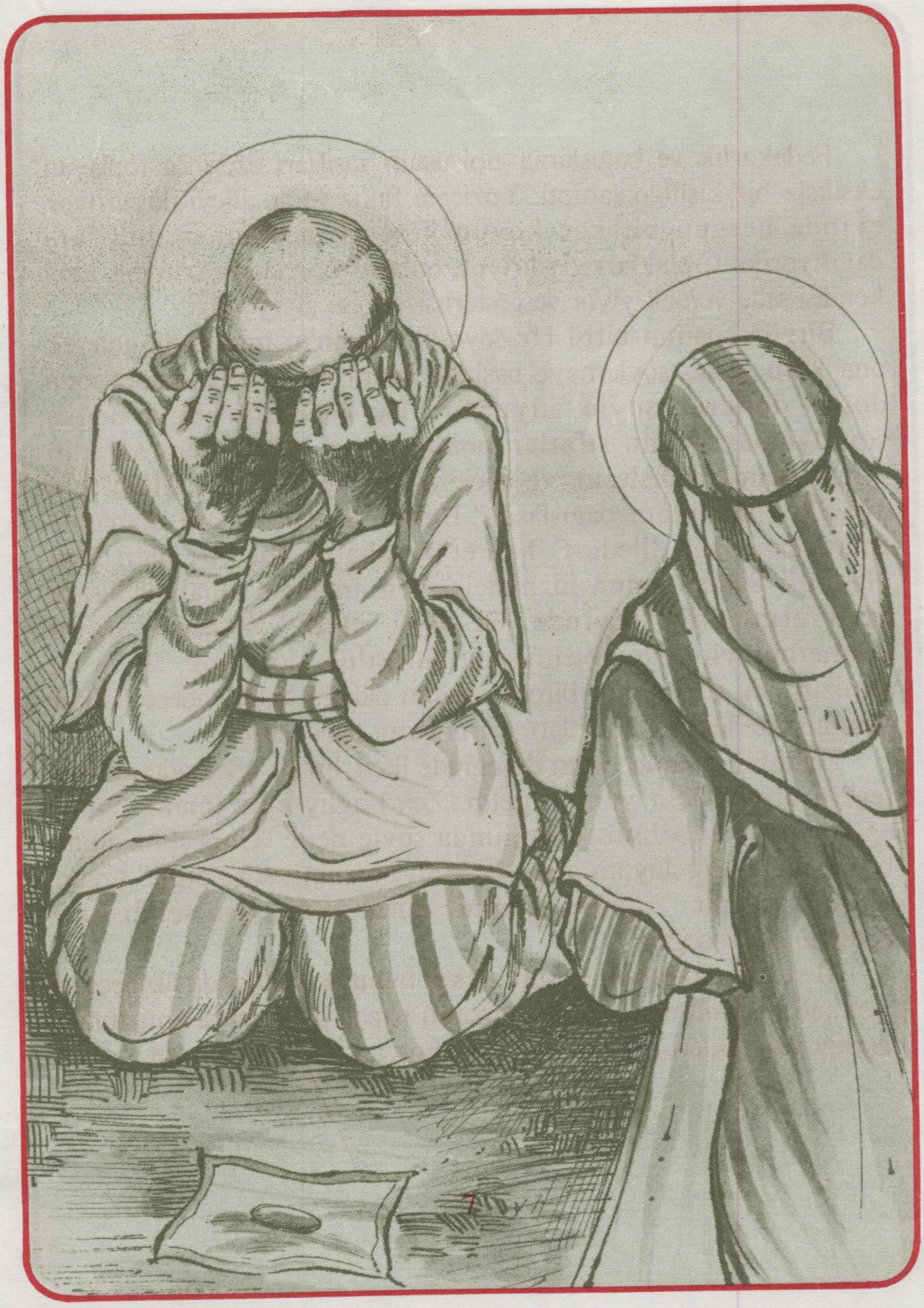

Fedakarlık ve bağışlama gibi üstün vasıfları üzerinde toplayan eksiksiz bir kişiliğe sahipti. Yüzlerce fakir ve aç aileyi doyuruyor, evinde hergün bir kaç koyun keserek hepsini muhtaçlara dağıtıyordu. Çıplakları giydiriyor, onların borçlarını ödüyor, ama kendisi sade yemek yiyor ve gösterişsiz elbise giyiyordu.

Birgün adamın birisi Hz.Zeyn-el Abidin'in huzuruna gelerek ona kötü sözler söylemeye başladı. İmam hiç sinirlenmeden ona doğru dönerek şöyle buyurdu: "Ey kardeşim! Eğer doğru söylüyorsan ve bu sıfatlar bende varsa, Allah beni affedip günahlarımı bağışlasın, ve eğer yalan söylüyorsan, Allah seni affedip günahlarını bağışlasın." Bunun üzerine adam utanarak, İmam'dan özür diledi. O hazret'in ashabından biri olan Ebu Hamza-i Somali, onun hizmetçisinden, İmam'ın ahlakını kısaca tarif etmesini isteyince. O, şöyle dedi: "Yıllardır onun hizmetindeyim. Ne gördüysem; dürüstlük, doğruluk, takva ve temizlik idi. Efendimin birçok sorunu olduğu halde sadece halkın yaşantısı ile ilgilenerek, onların sorunlarını hallederdi."

Zeyd bin Üsame, ölüm döşeğinde iken, İmam-ı Seccad(a.s) Onu teskin etmek için yanına geldi. Zeyd ağlıyordu. İmam, Onun ağlamasının sebebini sorduğunda şöyle dedi: "Onbeşbin dinar borcum var. Borçluyum ama, servetim borcum kadar değil." İmam şöyle buyurdu: "Ağlama, gönlün rahat olsun, ben senin tüm borcunu ödeyeceğim."

Akşamları karanlık çöküp herkes uykuya daldığında Hz.Seccad (a.s) kalkıp, tanınmamak için yüzünü kapar, daha sonra omuzunda taşıdığı yiyecekleri fakirlerin evine götürerek onlara dağıtırdı.



Medine'de, çoğu gelirsiz ve yoksul olan yüze yakın aileye bakıyordu. İşin ilginç yanı, bu ailelerden hiçbiri, geçimlerini sağlayanın, İmam Zeyn-el Abidin(a.s) olduğunu bilmiyorlardı.

Ama şehadetinden sonra, yardımlar kesildiğinde, onlara yardım eli uzatanın İmam olduğunu anlamışlardı.

BABASI İLE BİRLİKTE:

İmam Zeyn-el Abidin (a.s) babasının Kerbela'ya hicretinin başlangıcından itibaren İmam Hüseyin (a.s)'ın ardından adım adım ilerliyordu. Hatta Aşura günü babası yardım istediğinde babasının yardımına koşmak için ayağa kalktı. Ama Hz. Zeynep, onu engelliyerek şöyle buyurdu: "Sen, bu ailenin tek yadigarı ve Hüseyin (a.s)'dan sonraki imam ve hepimizin koruyucususun. Senin görevin bizi korumak, ve şehitlerin mesajını halka ulaştırmaktır."

Cahil halkın bir bölümü, İmam'ı kudretsiz ve takattan düşmüş olan bir hasta olarak düşünmekle büyük bir yanlışlık yapıyorlardı. Çünkü düşmanların kılıcından kurtulması ve kendisinin Kerbela'nın canlı tarihi olarak kalabilmesi için, onun bu hastalığı ilahi bir maslahat idi. Onun için Hz.Hüseyin'in ve tüm ashabının şehadetinden sonra, Şimr ve Beni Ümeyye canilerinden bir bölümü, İmam'ın geride kalan evladını öldürmek için çadırının önüne geldiler. O, hasta olduğundan yanındakiler Şimr'e itiraz ettiler. Ömer Sa'd arkasından gelerek Şimr'i bu işinden dolayı kınadı. Onu İmam'ın çadırından çıkararak şöyle dedi: "Bu bir hastadır ve birşey yapacak gücü yoktur. O'nu bırakın.

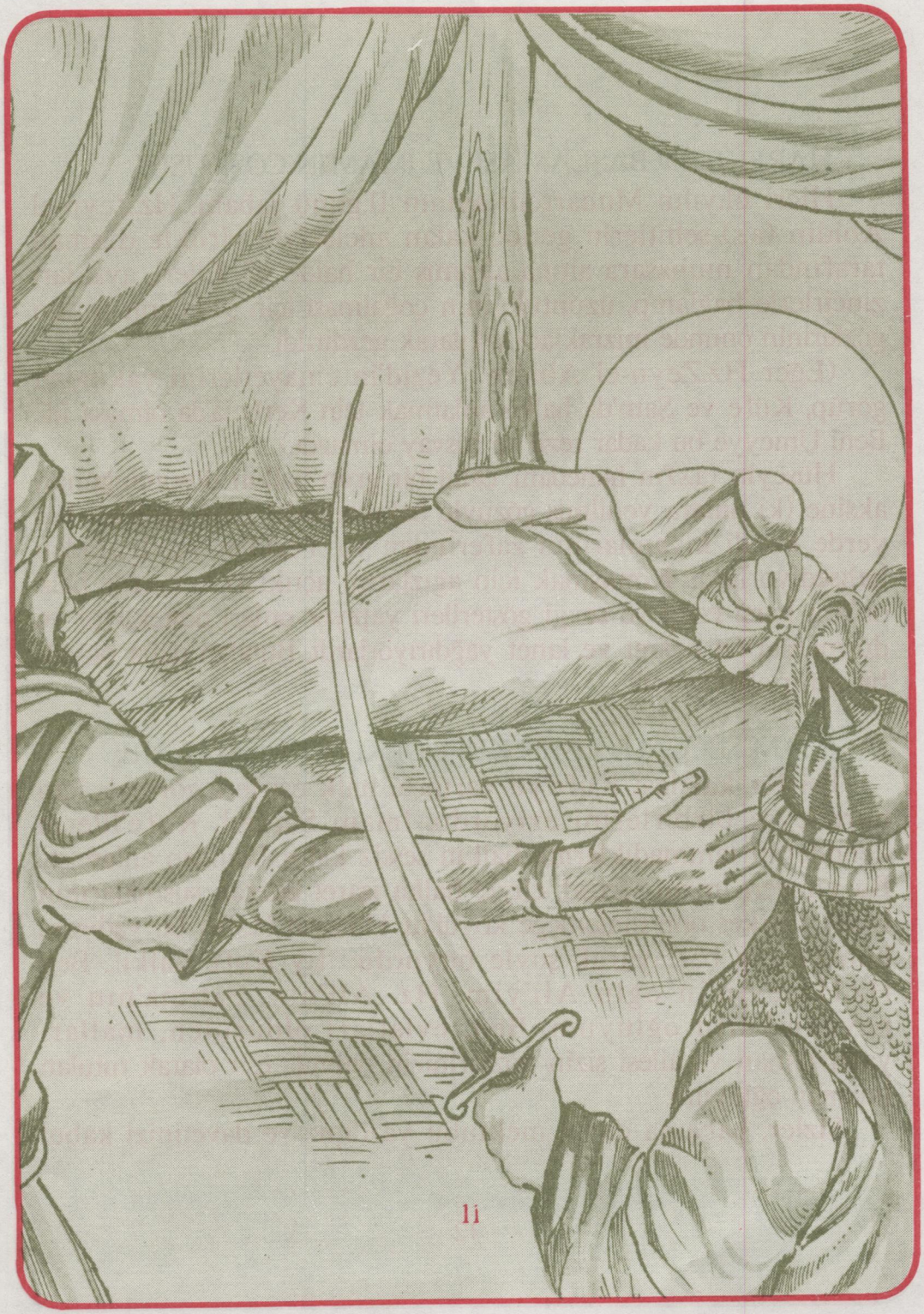

HAREKETİN BAŞLAMASI VE İMAM'IN COŞKUSU:

Hicri 61.yılın Muharrem ayının 11.günü sabahı, Hz.Zeyn-el Abidin (a.s) şehitlerin geride kalan aileleriyle birlikte düşman tarafından muhasara altına alınmış bir halde idi. Elleri, ayakları zincirlerle bağlanıp, üzüntülerinin çoğalması için şehitlerin başları gözlerinin önünde mızraklara takılarak gezdirildi.

(Eğer Hz.Zeyn-el Abidin, Yezid'in cinayetlerini yakından görüp, Kufe ve Şam'da halka anlatmak için Kerbela'da olmasa idi, Beni Ümeyye bu kadar rezil ve rüsvay olmazdı.)

Hüseyin (a.s)'ın hanedanı, cahil bir grup halkın düşündüğünün aksine (ki onlara yenilmiş gözüyle bakıyorlardı) adım attıkları her yerde kendi kıyamlarının zaferinden ve Yezid'in yenilgisinden bahsediyorlardı. Konuşmak için ağızlarını açtıkları heryerde halk onlara karşı edep ve sevgi gösterileri yapıyor onları destekliyor ve düşmanlarına nefret ve lanet yağdırıyorlardı. Bundan daha büyük bir zafer olabilir mi?

İMAM SECCAD (A.S)'IN KUFE'DEKİ KONUŞMALARI:

Esirler kafilesi Kufe'ye varınca, halk esirleri görmek için neredeyse birbirlerini eziyordu. İmam Seccad, Kufe'lilerin kendilerini tanımadıklarını, halkın sessiz kalmalarından anlamıştı. Bu yüzden İmam seccad, eliyle halka işaret ederek susmalarının istedi. Herkes onu dinlemeğe koyuldu. Hüseyin (a.s)'ın bu yadigarı, konuşmaya başlayarak şöyle buyurdu: "Ey Kufe halkı!.. Ben Hz.Hüseyin'in oğlu Ali'yim. Hz. Ali'nin, Fatıma'nın ve peygamberin oğluyum. Ben, evlatları öldürülen, malları yağmalanan ve ailesi sizin gözlerinizin önünde esir olarak tutulan İmam'ın oğluyum.

Sizler, babama davet mektubu yazdınız ve davetinizi kabul

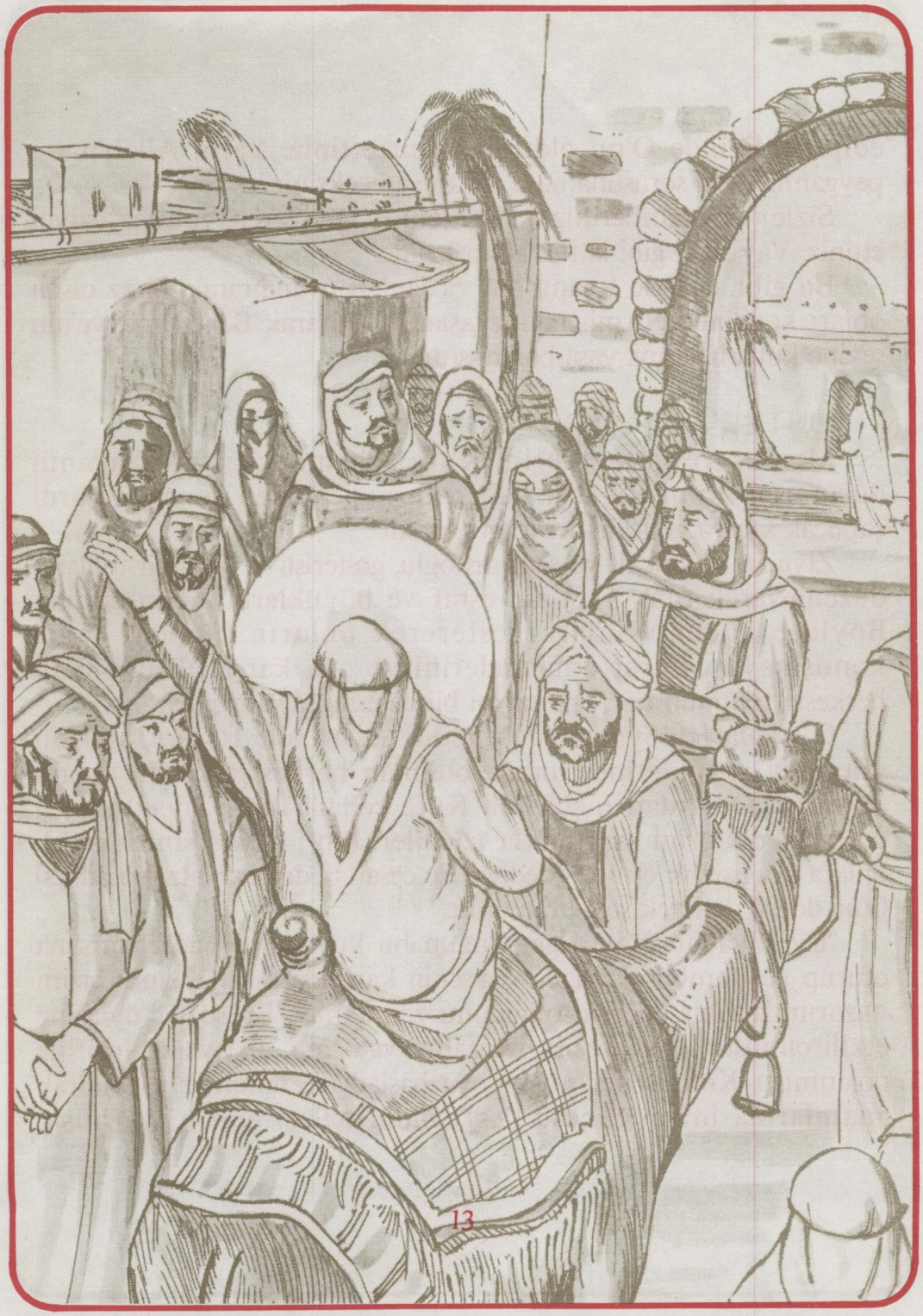

edip geldiğinde O'nu öldürüp şehit ettiniz. Yarın Allah'ın ve peygamberinin sorusuna nasıl cevap vereceksiniz?

Sizler peygamberinizin hürmetini çiğneyerek, ruhuna eziyet ettiniz. Vay sizin gibi kötü halkın haline."

Bu gibi sözlerle İmam, ölü vicdanları uyandırarak, biraz olsun onları kendine getirmişti. Gözyaşlarını akıtarak Beni Ümeyye'nin sevinç kutlamalarını, yasa boğmuştu.

İBN-İ ZİYAD'IN SARAYINDA:

Memur ve görevlilerin, Kufe şehrindeki siyasi havanın durumunu İbn-i Ziyad'a haber vermelerinden sonra, onların çabucak saraya getirilmeleri emri verildi.

Ziyad'ın bu alçak ve satılmış oğlu, gösterişli ve lüks bir toplantı düzenleyerek tüm Kufe'nin eşraf ve büyüklerini davet etmişti. Böylece gücünü onlara göstererek onların bundan böyle konuşmaya cesaret etmemelerini ve ona karşı çıkacak olan herkesin sonunun böyle olacağını bilmelerini sağlamış olacaktı.

O sırada Hüseyin(a.s)'dan geride kalan aile fertleri, toplantı salonuna girdiklerinde, orada bulunan herkes gözlerini onlara dikmişti. Onlardan hiçbirinin Kufe celladı İbn-i Ziyad'a saygı göstermediklerini şaşkınlıkla izlediler. İbn-i Ziyad sinirlenerek onlara saygısızlık etmek istediyse de cesaret edemedi. Hz.Seccad(a.s) O'na doğru dönerek şöyle buyurdu:

"Ey Ziyad'ın oğlu! Eğer bugün bu kuvvet ve kudret tahtına oturup peygamberin evlatları da senin karşında duruyorlarsa, bizim nazarımızda bir değerin olduğunu zannetme." Bu sözler öylesine etkili olmuştu ki, Kufe'nin bu zalim valisinin, eli ayağı birbirine dolanmıştı. Kötü sözler söylemeye başladı ve tehditler yağdırarak adamlarına İmam Seccad (a.s)'ı öldürmeleri emrini vermişti.

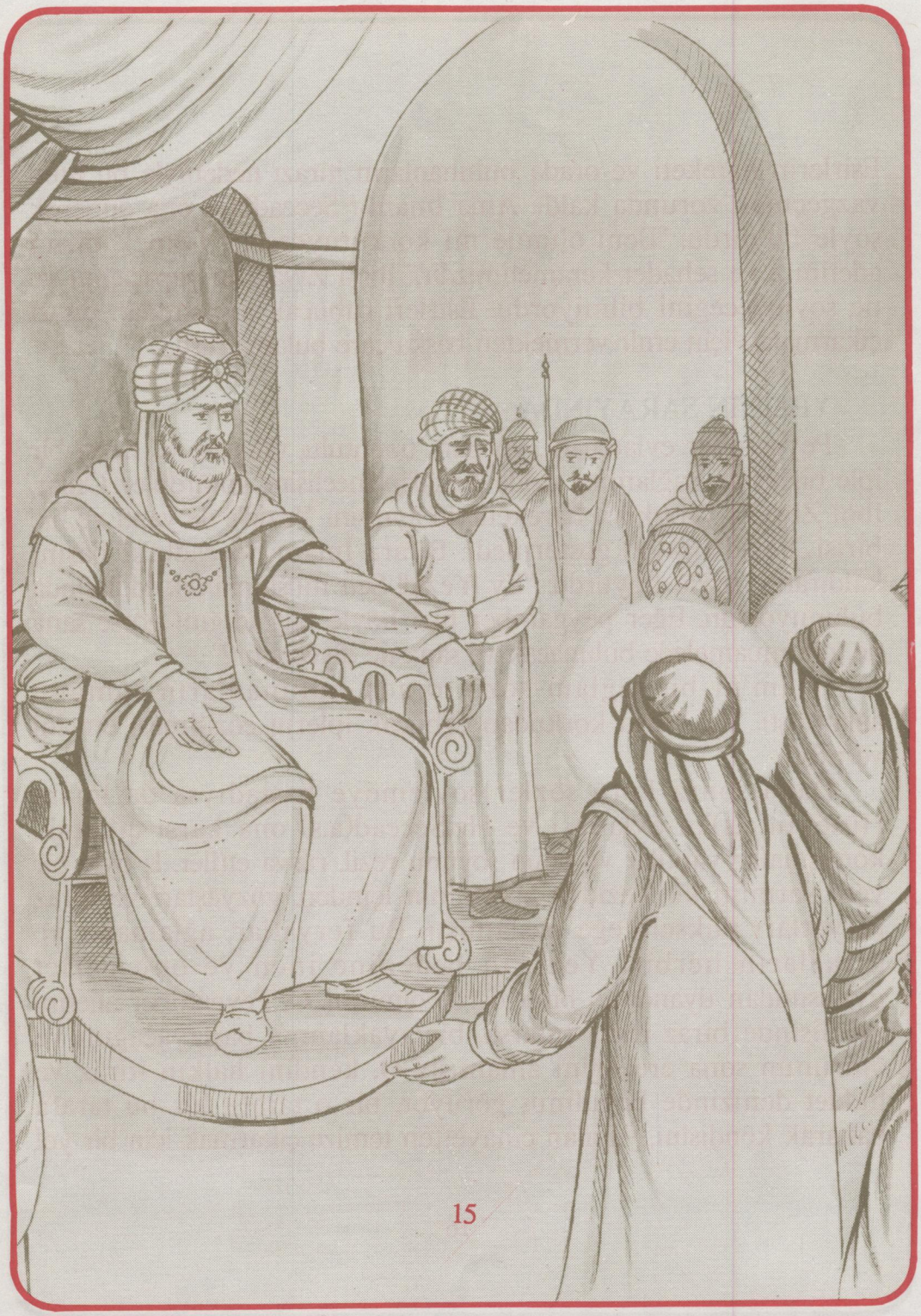

Esirlerin hareketi ve orada bulunanların itirazı nedeniyle bu işten vazgeçmek zorunda kaldı. Ama İmam-ı Seccad(a.s) ona dönerek şöyle buyurdu: "Beni ölümle mi korkutuyorsun? Ölmek bizim adetimiz ve şehadet kerametimizdir." İbn-i Ziyad ne yapacağını ve ne söyleyeceğini bilmiyordu. Esirleri çabucak toplantıdan dışarı çıkarmaları için emir vermekten başka çare bulamamıştı.

YEZİD'İN SARAYINDA:

Peygamber evlatlarını, yorgun, üzüntülü, rahatsız ve hepsi bir iple birbirine bağlanmış halde Yezid'in meclisine götürdüler. Onlar, İbni Ziyad'a yaptıkları hareketlerin aynısını Yezid'e de yaptı ve hiç birisi Yezid'e saygı göstermedi. Birara İmam Seccad(a.s) başını kaldırarak şöyle buyurdu: "Ey Yezid! Sen müslümanlık iddiasında bulunuyorsun. Eğer peygamber bizi böyle bağladığını görse sana ne gibi muamelede bulunacak ve sana ne diyecektir?"

İmam'ın bu sağlam sözü, orada bulunanların tümünü ağlatmıştı. Ve Yezid korkudan çabucak iplerin çözülmesi emrini vermişti.

Daha sonra kötü sözler söylemeye başladıysa da İmam Hüseyin(a.s)'ın evlatları ve Hz.Seccad(a.s) ona karşı çıkarak, konuşmalar yaptılar ve onun soyunu rezil, rüsva ettiler. İş öyle bir yere varmıştı ki, Yezid'in hareminin içinden, gözyaşları ve itiraz feryatları yükselmeğe başlamıştı. Bu feryatlar, ağlamalar ve itirazların herbiri Yezid'in bedenine inen ve onu gaflet uykusundan uyandıran birer darbe olmuştu. O, Peygamber ailesini meclisinde biraz daha tutarsa, bir ayaklanma başlayacağını ve ömrünün sona ereceğini anlamıştı. O, kendini halkın itiraz ve hiddet denizinde boğulmuş görüyor, bir o tarafa bir bu tarafa bakarak kendisini, yapılan cinayetten temize çıkarmak için bir yol

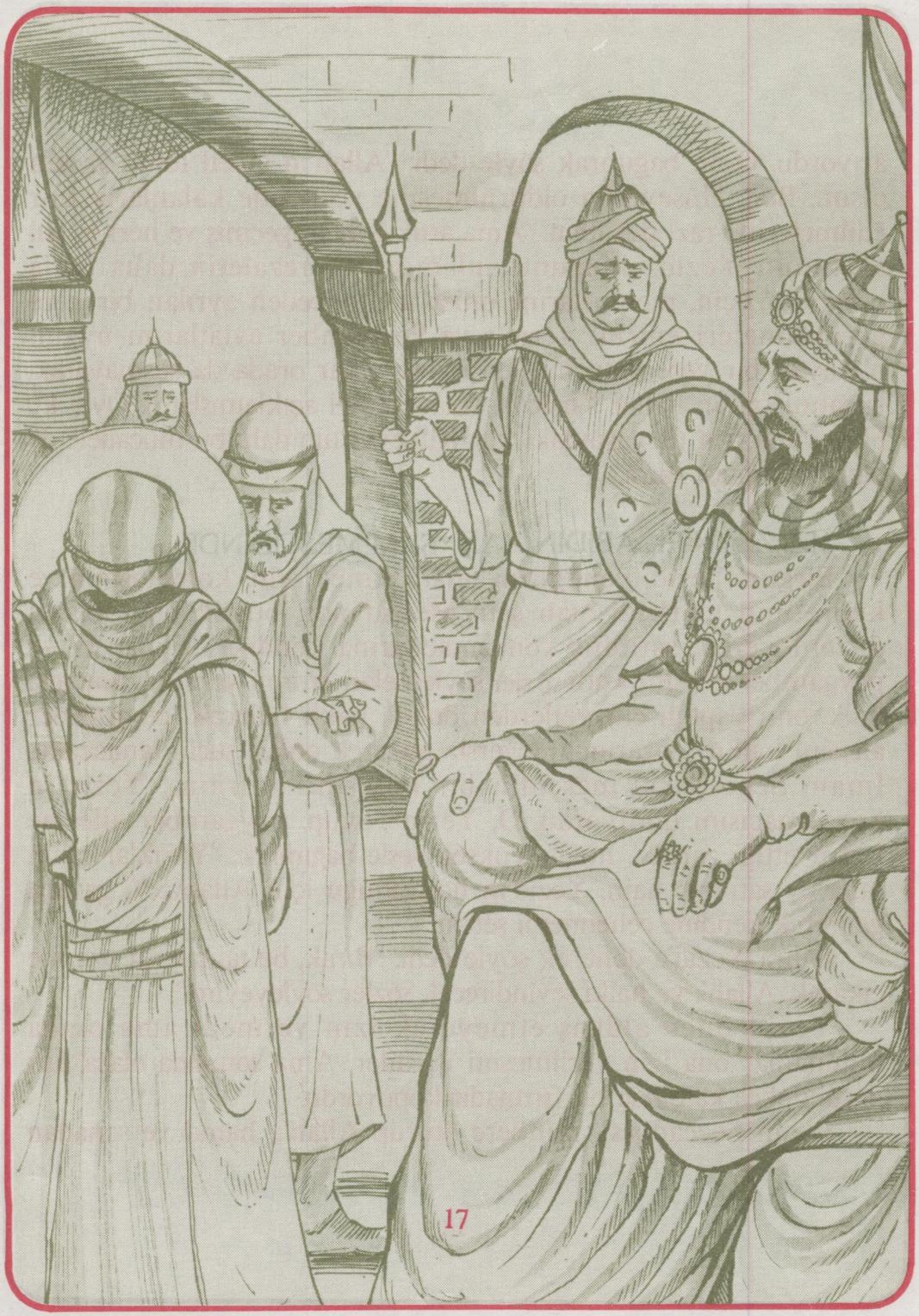

arıyordu. O an bağırarak şöyle dedi: "Allah'ın laneti İbn-i Ziyad'a olsun. Ben, Hüseyin'in öldürülmesine ve geride kalanların esir edilmelerine razı değildim." Ama artık iş işten geçmiş ve herkes asıl suçlunun Yezid olduğunu anlamıştı. O, rezaletin daha fazla olmaması için, memurlarına onlar için önceden ayrılan bir yere götürülmeleri emrini vermiş ve Peygamber evlatlarını uygun olmayan bir yere götürmüşlerdi ama onlar orada da susmayarak, fırsatını bulup halka Yezid'in cinayetlerini açıklamışlardı. Öyle ki, Hüseyin(a.s)'ın üç yaşındaki kızı Rukeyye'nin dahi bu mücadele de payı ve faydası vardı.

HZ. ZEYN-EL ABİDİN (A.S) ŞAM MESCİDİNDE:

Birgün Yezid, yenilgisini telafi etmek için, komutasının ve kudretinin merkezi olan şam Mescid'inde, büyük bir toplantı düzenleyerek, satılmış konuşmacılarına kendisini övmeleri ve peygamber ailesine kötü sözler söylemeleri emrini vermişti. Sonuçta halk, onu yaptığı cinayetlerden dolayı haklı bulacak, peygamber ailesini halkın nazarında değersiz gösterek onları suçlu tanıtacaktı. İmam Seccad(a.s) mescidin bir köşesine oturmuş, Yezid'in konuşmacısını dinliyordu. O, Yezid'i övüp, peygamber ailesine küfür ettiği zaman, İmam yüksek sesle bağırarak; "Yazıklar olsun sana ey satılmış hain, Yezid'in hoşnutluğu için Allah(cc)'i gazaba getirerek kendine cehennemi seçtin."

Sonra Yezid'e dönerek şöyle dedi: "Bırak, bu tahtaların üzerine çıkarak, Allah'ı ve halkı sevindirecek sözler söyleyeyim."

Yezid önce aldırış etmeyerek izin vermedi ama orada bulunanlar ona izin verilmesini istediler. Ama sonunda olacakları düşündükçe kalbinde bir fırtınadır kopuyordu.

İmam Seccad(a.s), minbere oturup Allah'a hamd ve senadan

sonra şöyle buyurdu: **"Ey halk!.. Allah bizlere ilim, sabır, cömertlik, şecaat, iman ve takva ihsan etmiştir. Biliniz ki, peygamber (s.a.v) bizdendir. Ali (a.s)ve Cafer-i Tayyar bizdendir. Seyyid-üş Şüheda (şehitlerin efendisi) Hz.Hamza ve peygamberin gönlünün meyveleri olan Hasan ve Hüseyin bizdendir."**

Ansızın halk kendine gelerek, kalpler göğüslerde çarpmaya başlamış ve tüm gözler İmam'a doğru yönelmişti.

Halbuki onları bizlere, zamanın hükumeti aleyhine kıyam etmiş olan hariciler (dinden çıkmışlar) olarak tanıtmışlardı. Bize yalan söylemişlerdi. Bunlar Allah(cc)'ın yeryüzündeki kullarının en iyileriydiler. Daha sonraki cümleler, halkı daha da aydınlatmıştı. İmam konuşmasına şöyle devam etti: "Ben Mekke ve Mina'nın oğluyum, ben zemzem ve Sefa'nın oğluyum. (Yanı onlar bize aittir).

Ben, Mirac'a giden şahsın oğluyum, Resulullah'ın oğlu benim. Ben Ali Murtaza'nın oğluyum. Ben Fatıma-i Zehra'nın oğluyum. Ben, Kerbela'da suçsuz yere öldürülen Hüseyin'in oğluyum." O anda dinleyenlerin inançları değişmiş, kadınların ve erkeklerin feryatları yükselmişti. Yezid kendini kuşatılmış hissederek müezzine ezan okuması emrini verdi. Minareden ezan sesi yükselmeye başlamıştı. ALLAHU EKBER İmam Seccad(a.s), Allah'dan daha büyük bir şey yoktur, buyurdu. Müezzin EŞHEDU EN LA İLAHE İLLALLAH deyince. Hazret şöyle buyurdu: "Etim, derim ve kemiklerim buna şehadet ediyor." Müezzin, EŞHEDU ENNE MUHAMMEDEN RESULULLAH deyince. Hazret şöyle buyurdu: "Ey ezan okuyan! Adını okuduğun peygamber aşkına biraz dur." Sonra Yezid'e dönerek şöyle dedi: "Ey Yezid! Bu adı geçen peygamber benim ceddim midir? yoksa senin ceddin mi? Eğer benim ceddim dersen yalan söylemiş olursun. Eğer senin

ceddin diyorsan, peki niçin onun evlatlarını Kerbela da öldürerek, çocuklarını ve ailesini esir ettin? Yezid cevap veremeyeceğini anlayınca, halkı kandırmak için namaza durdu. İmam Seccad (a.s) Şamlılardan bir gurupla birlikte itiraz olsun diye mescitten dışarı çıktılar.

Bu sözler ve konuşmalar o kadar etkili olmuştu ki, Yezid, peygamberin Ehl-i Beyt'ini ihtiramla Medine'ye geri göndermek zorunda kaldı. Bu itirazlar ve halkın nefret ve asabiyetinden sonra, Yezid ve Ben-i Ümeyye hükumeti aleyhine kıyam bayrakları yükseldi. Medine'de Yezid aleyhine isyan ve ayaklanma başlamıştı.

Yezid, bir katliam ile, bu işin önünü almak istedi ama artık bir yararı yoktu. Bu yüzden, Müslim bin Akabe adlı namert bir adamın kumandası altında bir orduyu, tam yetki ile Medine'ye gönderdi. O, üçgün boyunca, askerleriyle birlikte vahşice halkın evlerine saldırarak, mallarını yağmaladı. Ve halktan onbin kişiyi öldürdü. Ama bunlardan hiç birisi bir yarar sağlamamıştı. Bundan sonra Yezid'in hiçbir günü huzurlu geçmedi ve o, her an ölüme daha da yaklaşıyordu.

Sonunda hicri 64. yılda kirli mazisiyle birlikte dünyadan göçtü. Oğlu ikinci Muaviye, onun yerine geçti ama 40 gün sonra soyunun şerefsizliği ve babasının cinayetleri yüzünden istifa etti. Yıllarca hilafette gözü olan Abdullah bin Zübeyir Mekke'de ayaklanarak hükümeti ele geçirdi. Şam'da Mervan kudreti eline aldı.

Artık saltanat savaşı başlamış ve her ikisi de birbirini yok etmek istiyordu. Kısa bir süre sonra Mervan ölmüştü. Ve oğlu Abdulmelik babasının yerine geçti.

O, yönetimi ele geçirdikten sonra, hicri 73.yılda Mekke'yi kuşatarak Abdullah bin Zübeyir'i öldürttü.

Abdulmelik cimri ve tembel bir kişi idi. Onda insanlık ve



merhamet diye bir şey yoktu. Öyle ki, bir gün Museyyib'e şöyle dediği bilinen bir gerçektir: "İyi işlerden hiç hoşlanmam." Abdülmelik'in en büyük cinayetlerinden biri de merhametsizlik ve taşkalpliliğiyle ünlü Haccac'ı Basra ve Kufe'de yönetime getirmesiydi. Haccac kısa bir sürede Hz.Ali'nin dostlarından yüzyirmibin kişiyi öldürüp bir o kadarını da zindanlara tıkadı.

Abdulmelik, Hz.Seccad'ı göz hapsinde tutuyor ve onu yakalamak için çeşitli bahaneler arıyordu. Sonunda onu yakalatarak Şam'a getirtti. Ama halkın ayaklanması sonucu, Hz.Zeyn-el Abidin(a.s)'ı Medine'ye göndermek zorunda kaldı.

İMAM SECCAD'IN HİŞAMLA MACERASI:

Abdulmelik yıllarca süren cinayetlerinden sonra ölünce oğlu Hişam babasının tahtına oturdu. O, hacc günlerinden birinde Mekke'ye gelmiş, kendi deyimiyle Allah'ın evini ziyaret edip böylece saf halkı kandırmış olacaktı. Tavaf etmek istedi isede, cemiyetin çok olması sebebiyle tavaf edememişti. Bir köşede oturarak oranın biraz boşalmasını bekledi. O sırada İmam Seccad(a.s) Hareme girince halk ona selam vererek yolu açtılar.

Hazret tavaftan sonra, Hacer-ul Esved[1] taşına el sürmek için ona doğru yöneldi. Hişam bu sahneleri görünce çok rahatsız oldu ve itinasızlıkla" Bu adam da kimdir? Ben onu tanımıyorum!" diye sordu. Özgür bir şair olan Ferezdak çabucak Hişam'a doğru dönerek şöyle dedi: "Ey Hişam! Onu niçin tanımadığına şaşıyorum! Sen onu tanımasanda ben onu iyi tanırım. Dinle de onu tanıtayım.

---

1 - Allah'ın emirlerine itaat etmek üzere halkın, el sürme ve öpme vesilesiyle Allah Teala ile ahitleştiği kutsal bir taştır.



Bu öyle biridir ki, Mekke ve Allah'ın haremi onu tanır.

Bu öyle biridir ki, peygamberimiz onun ceddidir. Ve Allah(cc) onlara sürekli selam gönderir. Bu, Allah'ın kullarının en hayırlısının oğludur. Bu, o ünlü takva sahibi olan kişidir. Sen, "Ben onu tanımıyorum" desen de, bu hiçbir şeyi değiştirmez. Sen onu tanımıyorsan da tüm Arap ve Acem onu tanır." Hişam, Ferezdak'ın sözlerin'den gazaba gelerek, onu zindana göndermeleri emrini verdi.

İmam Seccad(a.s), ona zindanda iken hediye göndererek, zahmetlerinden dolayı teşekkür etti ve birgün onu zindandan çıkarttırdı.

İMAM SECCAD (A.S) VE SAHİFE-İ SECCADİYE:

İmam Seccad(a.s), göz altında tutulduğu için, tebliğ görevini dua ve niyaz şeklinde beyan etmek zorunda kalmıştı. O hazretin dualarının tümü, Sahife-i Seccadiye kitabında toplanmıştır. Bu kitap, matematik, fen, sosyal, astronomi, siyaset, ahlak ve buna benzer ilmi konuları kapsamaktadır.

Ama genelde ise, gerçekleri, dertleri ve sorunları dile getirmektedir. Biz burada sadece birkaç örneğin tercümesini kısa cümleler halinde nakledeceğiz.

1- "Allah'ım! Hayattaki aşırılıktan, sabırsızlıktan, gazap ve hasedin baş alıp gitmesinden sana sığınırım. Allah'ım! Ömrüm sana itaat ve kullukla geçtiği müddetçe beni yaşat, ama şeytanın otlağı haline gelince de canımı al."

2- "Ey oğlum! Anne ve babana saygı göster. Çünkü eğer baban olmasaydı sen de olmazdın. Seni tüm varlığıyla koruyan annene bak. O, seni doyurur ve kendisinin aç kalmasından korkmaz. Kendisi çıplak kalır ama seni giydirir. Seni gölgesinde korur. Sen onun zahmetlerini takdir edemezsin."

3- "Oğluna iyi bak, çünkü, sana iyi halde de kötü halde de bağlıdır. Ve sen onu eğitip yol göstermekle sorumlusun."

4- "Kardeşin ve bacınla iyi geçin. Çünkü o, senin dostun, izzetin ve kuvvetindir. Düşman karşısında onu koru ve herzaman onun iyiliğini iste."

5- "Öğretmenine saygılı ol, onun bulunduğu yerde edepli ol ve onun sözlerini iyi dinle."

6- "Komşuna saygılı ol ve ona yardım et. Eğer onun kötü bir ayıbını görürsen ayıbını ört. Ve onun hatalarını gördüğünde nasihat et."

7- "Arkadaşına insaflı davran ve onun istediği gibi sen de onu iste. Günaha yaklaşırsa onu bu işten alıkoy. Ona herzaman merhametli ol gazaplı değil."

İMAM ZEYN-EL ABİDİN(A.S)'IN ŞEHADETİ:

Sonunda yüce imam Hz.Seccad(a.s) hicri 95. yılın Muharrem ayının 25'inde 57 yaşında iken çeşitli rahatsızlıklar ve zahmetler çektikten sonra Hişam bin Abdülmelik tarafından zehirletilerek, şehid edildi. İmam Hasan-ı Mücteba'nın kabrinin yanında Baki mezarlığına defnedildi. Bugün mübarek ve mukaddes kabri, yolunun aşıkları ve izleyicilerinin ziyaretgahı halindedir.

KİMLİĞİ:

Adı: Ali

Lakabı: Seccad ve Zeyn-el Abidin

Künyesi: Ebu Muhammed

Babası: Hz.Hüseyin(a.s)

Doğum yılı: Hicri 38.yıl

İmamet süresi: 35 yıl

Ömrü: 66 yıl

Şehadeti: Hicri 95 yılında Hişam bin Abdülmelik'in emriyle zehirlenerek şehit edildi.

Mezarı: Medine de Baki mezarlığı.

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYIN:

1- Hazret'in özellikleri hakkında neler biliyorsunuz?

2- İmam niçin hastalandı?

3- İmam Seccad(a.s), Kufe ve Şam'da hangi konuları açıkladı?

4- Ferezdak, İmam Zeyn-el Abidin'i niçin övdü?

5- Zalim valiler ve emirler İmam'ı niçin gözaltına alıyorlardı?